

*86. Gosподи, prikloni uho to si,
poslushaj me, zashtoto sym siromah i nemoshten.*

Kato ostarjal Sizif, prez detstvoto i rannata mi mladost minava pregyrbenijat Prodavach na pjasyk s torba na gryb. Obikalja grada i prodava naj-fin siten pjasyk, kojto vadi v gornoto techenie na reka Miljacka, na skrishni mesta mezhdu skalite, presjava go prez sito, sushi i raznasja po kyshtite, izkarvajki taka po njakoja para za zhiveene. Nikoga ne go chuhme, osven 'blagodarja', da izreche edna edinstvena druga duma. Lelja, sled kato kupeshe tendzhera pjasyk, go puskashe v kuhnjata, kydeto toj se svivashe na stola, za da byde kolkoto se mozhe po-malko zabelezhim, a tja mu davashe da hapne neshto i da vzeme sys sebe si i za sled tova. Nie go gledahme kato bozhi chovek, kojto kato njakakyv starozaveten car, preoblechen kato prosjak, idvashe, za da izpita nashata dobrina. Domakinite po onova vreme mieha sydovete s luga, sled kato svarjavaha pepel vyv voda s malko soda kaustik, kojato im razjazhdashe kozhata na rycete. Predi da upotrebjat luga, tyrkaha kazanite za varene na petmez i sapun, kotlite i tavite s rechen pjasyk, kojto naj-dobre smykvashе nagara ot otkritija ogyn. Kato prez njakakyv zhiv chasovnik, pjasykyt na vremeto iztichashe prez rycete na staricite, otbeljazvajki kraja na epohata predi preparatite za miene. Sjakash тази fina strujka pjasyk za dve pari, s pochti nedolovimija si shum, leka-poleka pokriva i moite spomeni ot onova vreme.